

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piasecznie, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Grzegorz Romaniuk

Protokolant: stażysta Izabela Juhnke, Zuzanna Kostrzewa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2022 r.

sprawy , oskarżonego o czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

1. na podstawie art. 1 §2 k.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 3 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie sygn. akt II K 168/21 wobec oskarżonego o czyny z art. 62 ust. 1 UOPN. – z uwagi na to, iż społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2020 r. do tut. Sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko oskarżonemu o czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć.

Stosownie do art. Art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Ustalony stan faktyczny w sprawie nie był kwestionowany i nie budził w ocenie sądu wątpliwości. W dniu 30 września 2020 roku funkcjonariusze policji z KPP Piaseczno w związku z otrzymaną informacją udali się do Z pod adres , gdzie pod posesją zastali samochód marki Nissan o nr rej . Na miejscu pasażera znajdował się oskarżony, wobec którego podjęto czynności przeszukania. W wyniku podjętych czynności w lewej kieszeni spodni oskarżonego ujawniono zawiniątko z zawartością suszu roślinnego o wadze 5,01 grama netto, będącego marihuaną. Funkcjonariusze policji udali się następnie na przeszukanie do mieszkania oskarżonego w miejscowości Z , ul. , gdzie w pokoju tej posesji zabezpieczyli susz roślinny o wadze 60 gram netto, będącego marihuaną.

Oskarżony w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wskazywał w swych wyjaśnieniach, iż marihuanę posiadał tylko na

własny użytek. Z nikim nie zamierzał się nią dzielić. W dzieciństwie u oskarżonego zdiagnozowano ADHD, które następnie już w dorosłym, życiu objawiało się atakami agresji. Marihuana pomagała oskarżonemu w walce z atakami agresji, środek ten miał dla oskarżonego wyłącznie charakter leczniczy, pomagała mu w codziennym funkcjonowaniu w życiu społecznym. W toku postępowania sądowego obrońca oskarżonego przedstawił receptę medyczną z dnia 17 stycznia 2022 roku, wystawioną przez uprawnionego lekarza, która potwierdziła wyjaśnienia oskarżonego w zakresie prowadzonego procesu leczniczego marihuaną.

W ocenie sądu mając na uwadze powyższe okoliczności w sprawie zachodzi przesłanka wyłączająca prowadzenie postępowania karnego z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, w związku z czym postępowanie należało umorzyć. Okoliczności sprawy, które nie budzą w ocenie sądu wątpliwości pozwalają na podjęcie decyzji procesowej bez konieczności przeprowadzania dalszego postępowania dowodowego w sprawie.

Stosownie do art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Z treści przepisu art. 1§2 k.k. wynika, iż odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

Mając na uwadze powyższe regulacje kodeksu karnego oraz po dokonaniu skrupulatnej i wnikliwej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie sądu zachowanie oskarżonego stanowił czyny zabronione, których społeczna szkodliwość jednakże nie przekroczyła stopnia znikomości. Sąd zważył przy tej ocenie z jednej strony ilość środków odurzających zabezpieczonych w toku postępowania, z drugiej strony mając przy tym na uwadze, iż nie ujawniono w toku postępowania żadnych okoliczności, które poddałyby [w wątpliwość wyjaśnienia oskarżonego, że zabezpieczone środki odurzające były na jego wyłączny użytek. Należy stwierdzić, iż załączona dokumentacja potwierdza wyjaśnienia oskarżonego, iż substancje były przeznaczone wyłącznie na jego użytek, mianowicie w celach leczniczych. Zachowanie oskarżonego w świetle ujawnionych okoliczności, w ocenie sądu miało na celu wyłącznie przeciwdziałanie negatywnym skutkom zdiagnozowanej choroby ADHD, objawiającej się atakami agresji w życiu codziennym.

Sąd analizując sprawę, miał na uwadze, iż oskarżony jest osobą dotychczas niekaraną, przedsiębiorcą prowadzącym własną działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. Nie ulega zatem wątpliwości, iż pojawiające się ataki agresji, dla prowadzącego aktywne życie zawodowe, stanowi ogromne obciążenie, utrudniające, bądź też nawet uniemożliwiające działalność gospodarczą.

Przytoczone powyżej okoliczności nasuwają wniosek, iż zachowanie będące przedmiotem niniejszego postępowania było ściśle powiązane z chorobą oskarżonego, co prowadzi tym samym do uznania, iż stopień społecznej szkodliwości czynów zarzuconych oskarżonemu jest znikomy. Stosownie natomiast do art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.

Na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k., wobec umorzenia postępowania w sprawie, sąd przejął

koszty procesu na rachunek Skarbu Państwa.

Wobec powyższego, na mocy powołanych przepisów, orzeczono jak w części dyspozytywnej.